

Ich kumme jetz op en Zigg zoröck, es paar Johr her, wo ich noch met de Höhner ungerwähs wor. Dat wor su en de Nüngsiger Johre irgendwann, wo mer och große Konzäate gegovve han. Da hatte mer immer Roadies dobei, die alles för uns gedon han, dat mir kein Arbeit hatte, dat mer fresch op de Bühn gonn konnte un uns Musik maache.

Do wor ens ne Dag, do wor ene neue Roadie dobei un dä hatt dä andere Roadies gesaht: "Wenn die Instrumente gestemmp weede müsse, dat maach ich dann för üch, dat kann ich. Kei Problem!"

God! Gesaht, gedon! Alles klar! Mer gonn op de Bühn, aach Uhr, Konzäat fängk aan, mer spillen de eetste Tön, un op eimol denke mer: "Dat kann doch nit wohr sin! Wat es dann met däm Bass loss? Dä Bass klingk irgendwie ganz merkwürdig. Tön, die ha' mer noch nit gekannt, jedenfalls nit vum Hannes." Da ha' mer rüvvergeluurt nohm Hannes un dä Hannes hatt irgendwie wirklich so et nackte Entsetzen em Aug un woss selver nit, wat passiert wor.

Dann hät e aangefange verzweifelt an singe Bassknöpp erömschruuve, öm die Tön widder en de richtige Stimmung zo krige. Su ungefähr nohm Eng vum eetste Leed hatt e et dann irgendwie geschaff, wor ad schweißgebadt un noh däm Auftredd ha' mer dann gesaht: "Hannes, wat wor dann do loss? Wat häs de dann do gespilt?"

"Ja", säht e, "ich han kein Ahnung, wat do passeet es. Minge Bass wor total verstemmp. Ich han kein Erklärung doför, wie dat kumme kunnt."

Dann hät e dä Roadie gerofe, dä die Instrumente gestemmp hät un saht: "Sag ens, wat häs de dann do gemaht? Ich hatt üverhaup keine richtige Ton!"

Dann stellte sich em Lauf vun däm Gespräch erus, dä Bass vom Hannes wor ne Bass met fünf Sigge, dat heeß, dä hatt en Sigg mih wie dä normale viersaitige Bass. Dat hatt dä Roadie widderöm nit gekannt. Dä hät die Sigge su gestemmp wie bei nem Viersaiterbass un alles wor vill ze huh. Su dät sich ad zomindes so opkläre, wie dat passiert wor. Nohdäm dat geklärt wor, hät dä Roadie dann och dä Bass nie widder su verstemmp wie an däm Ovend. Op jeden Fall hatte mer och immer ganz neue Tön zo hüre gekräge.

Willizil, Franz Martin (62): *Falsche Tön*

ʔɪç kʊm jɛtʃ ʔov_ən tʃɪk tʃo'ʊk ʔes pa jɔɐ he:ɐ vo_əfj nox met:ə hɔ:nə ʔʊnʔ've:s vɔɐ ʔʊnt dat vo zʊ ʔen də 'nyŋsɪjə jɔ:bə ʔɛjʔənt'van vo mɛ ʔaʊx gʊo:sə kɔn'tʃɛ:tə jɔjovə han ʔʊn: da hatə mɛ ʔɪmɛ 'ʊoʊdɪs da'baɪ di ʔaləs fy ʔʊns jədɔn han dat miɐ kɪn 'aʊbɛɪt hatə dat mɛ fʊɛz_ɔp də by:n jɔn kʊntə ʔʊnt ʔʊnze 'mʊzɪk ma:xə ʔʊn da vo_əns nə da:x da vo: ʔənə nɔʊə 'ʊdɪ dɔbɛɪ ʔʊn dɛɐ hats den ʔandəv:ʊdɪs:əzət ven di ,ɪnstʊ'mɛntə jɛftɛmp ve:də mɪsə dat ma:ʊ_ɪç dan fy ʔʊç dat kan_ɪfj keɪ pʊo'ble'm jɔ't jɔza:t jədɔn: ʔaləs klaː mɛ jɔn_ɔp də by:n ʔa:x ʔu:ɐ kʊn'tʃɛ:t fɛŋk ʔa:n mɛ ʃpɪlən də ʔe:tʃtə tɔ:n_ʊn_ɔp 'ʔɛɪmɔl dɛŋkə mɛ dat kan dɔ nɪt vo: zɪn vat ʔes dan met:ɛm bas lɔs dɛ bas klɪŋk 'ʔɪɛntvi jantʃ 'mɛɐkvɔ:dɪfj ʔøɛnt:ɔːn di ha_mɛ nɔ nɪt jəkant 'jɛənfals nɪt fʊm hanəs da ha_mɛ ʊvɛ jɛluɐt:sʊm hanəs ʔʊn dɛ hanəs hat ʔøɛntvi vɪɐklɪfj so: dət naktə ʔɛnt'zɛtʃən ʔɛm ʔoʊx ʔʊn vʊs:ɛlvɛ nɪt vat:ɔ pa'sɪɐt vo ʔʊn dan hɛt_ə 'ʔa:njɛfanɐ fɛtʃvɛɪfɛld_an zɪnɐ 'basknɔp_ɛrʊmtʃɛ'ʃʊ:və ʔum di tɔːn vɪdɛ ʔɪn də 'ʊɪfjɪə ʃtɪmʊŋ tʃo kʊjɛ ʔʊn zʊ ʔʊnʔə'ɛɐ nɔm ʔɛŋ fʊm ʔe:tʃtə le:t hat_ɛt:an 'ʔøɛntvi jɛfɛf:ɔːt ʃvɛɪsʔə'ba:t ʔʊn nɔ: dɛm 'ʔaʊftʊɛt ha_mɛ dan jɔzax hans vat vo dɛn dɔ: lɔs vat hɛs dan dɔ: jɛʃpɪlt nə ja ʔɪfj:an kɪn ʔaːnʊŋ vat:ɔ pa'sɛ:d_ɪs mɪnɐ bas dɛ vo to'ta:l fɛftɛmp ʔɪfj han kɛn ʔɛ'klɛɐʊŋ dɔ'fɪɐ vi dat kʊmɛ kʊnt nə ʔʊn: dan hɛt_ə dɛ dɛ 'ʊoʊdɪ jɔbo:fə dɛ di ʔɪnstʊ'mɛntə jɛftɛmp hɛd_ən za za_əns vat hɛs_ə dan dɔ jɛma:t za_fj ʔɪfj:at ʔʊvɛ'hɔʊp kɪnə 'ʊɪfjɪə to:n ʔʊn dan ʃtɛltə zɪz_ɪm laʊfə dəs jɛʃpɛ:z_əʊs dɛ bas fɔm hanəs vo nə bas met fɪnf sɪgə dat heːs dɛ hat ɪ zɪk mi: ʔals dɛ nɔ'ma:lə 'fɪ_ɛzɪtɪjə bas ʔʊn dat hat:ɛ 'ʊoʊdɪ 'vɪdɛʊm nɪt jəkant ʔʊn dɛ hɛt:ɪ zɪgə zu jɛftɛmp vi baɪ nɛm 'fɪ_ɛzɪtɪjə,bas ʔʊn ʔaləs vo fɪl tʃɛ huː ʔʊn zu dɛ:t sɪfj_at:so'mɪnɛzɪs 'ʔɔpkɛ:bə vɪ dat pa'sɪ_ɐt vɔɐ ʔʊn nax'dɛm dat jɛklɛɐt vo: hɛt:ɛ 'ʊo:dɪ dan ʔɔx dɛ bas nɪ: vɪdɛ zu: fɛftɛmp vɪ_an dɛm ʔɔ:vɛnt ʔʊn ʔɔf jɛ:ən fal hatə mɛ ʔox ʔɪmɛ jantʃ nɔʊə tɔːn tʃo hɪɐbɛ jɛkɛː

